

สมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย

ร่วมกับ

สมาคมนักประเมินราคาอิสระไทย

แนวทางและหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา

1. บทนำ

ด้วยกระทรวงพาณิชย์ได้ออกพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SME ที่มีอยู่ทั่วประเทศกว่า 2 ล้านราย ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น และเอื้อประโยชน์เพื่อช่วยเหลือให้ธุรกิจแข่งขันในภาวะที่เศรษฐกิจยังไม่ฟื้นตัวชัดเจน และส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจไทย ทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทรัพย์สินประเภทหนึ่งที่สามารถกำหนดเป็นหลักประกันที่จะขอรับการสนับสนุนทางการเงินจากสถาบันการเงินหรือแหล่งเงินทุนอื่นได้

เพื่อให้กฎหมายดังกล่าวสามารถสนองตอบนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและตลาดเงินของประเทศสำหรับผู้ประกอบการรายย่อยขนาดเล็กและขนาดกลาง อีกทั้งสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้รับหลักประกันและผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ให้หลักประกันสามารถกำหนดมูลค่าหลักประกันเพื่ออ้างอิงในการอนุมัติวงเงินกู้ได้ จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดกรอบแนวทางและหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานสำหรับผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินอิสระในกรณีการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาตามประกาศฉบับนี้เป็นการชั่วคราว ในระหว่างที่สมาคมนักประเมินราคาอิสระไทย และสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย (ซึ่งต่อไปในประกาศฉบับนี้จะรวมเรียกว่า “สมาคมวิชาชีพ”) จัดทำร่างมาตรฐาน จรรยาบรรณการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อประกาศใช้ต่อไป

สำหรับแนวทางและหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพการประเมินมูลค่าทรัพย์สินของประเทศไทยที่ประกาศโดยสมาคมวิชาชีพ ทั้งนี้กรอบการปฏิบัติงานจะอยู่ภายใต้แนวทางและหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินประเภทที่เป็นสมาชิกของแต่ละสมาคมวิชาชีพ จะต้องผ่านการทดสอบเพื่อการรับรองความสามารถในการปฏิบัติงานจากสมาคมวิชาชีพ ภายใต้หลักเกณฑ์ของผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินเทียบเท่าขั้นวุฒิของสมาคมวิชาชีพ ที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐาน จรรยาบรรณวิชาชีพและการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามคุณสมบัติของผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินขั้นวุฒิของสมาคมวิชาชีพ รวมทั้งคุณสมบัติการต่ออายุผู้ประกอบการวิชาชีพตามประกาศและข้อกำหนดของสมาคมวิชาชีพด้วย
2. กรอบการปฏิบัติตามแนวทางและหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาฉบับนี้ถูกประกาศมาเพื่อรองรับการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 เป็นการเฉพาะ ซึ่งโดยเจตนาของกฎหมายมุ่งที่จะสนับสนุนผู้ประกอบการรายกลางและรายย่อย (SME – Small & Medium Enterprises) ให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน ซึ่งความหมายของผู้ประกอบการดังกล่าวอาจถือตามเกณฑ์ของขนาดธุรกิจเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณา (นิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 3 ล้านบาท) ดังนั้น ขนาดของทรัพย์สินในรูปทรัพย์สินทางปัญญาที่จะใช้แนวทางและหลักเกณฑ์การประเมิน

มูลค่า...

มูลค่าฉบับนี้ จึงควรที่จะบังคับใช้กับหลักประกันที่เป็นทรัพย์สินทางปัญญาในวงเงินมูลค่าไม่เกิน 3 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม หากทรัพย์สินทางปัญญาที่ประเมินตามขอบเขตงานมีมูลค่าเกินกว่า 3 ล้านบาท ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินควรที่จะใช้วิธีการและกำหนดรูปแบบรายงานที่ละเอียดกว่าเกณฑ์ตามประกาศฉบับนี้ โดยแนวทาง วิธีการ และรูปแบบการนำเสนอรายงานสามารถอ้างอิงได้จากมาตรฐานสากลอย่างชัดเจน โดยผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินจะต้องใช้ความรอบคอบ ระมัดระวังในการปฏิบัติงาน รวมทั้ง มีข้อมูลทางด้านการตลาด การผลิต คุณลักษณะของทรัพย์สินทางปัญญานั้นๆ รวมถึงการวิเคราะห์แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการก่อให้เกิดรายได้ของทรัพย์สินทางปัญญาเพื่ออ้างอิงผลการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาตามขอบเขตการปฏิบัติงานให้มีความน่าเชื่อถือไม่เกิดความเสียหายต่อผู้เกี่ยวข้อง

3. นิยามหรือความหมายของคำว่า ผู้ให้หลักประกัน ผู้รับหลักประกัน ตามประกาศแนวทางและหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาฉบับนี้ ให้ถือความหมายตามที่พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 บัญญัติหรือกำหนดเอาไว้
4. แนวทางและหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานในการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญานั้น หากไม่มีระบุไว้ในประกาศฉบับนี้ ให้ยึดถือแนวปฏิบัติตามมาตรฐานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยที่ประกาศไว้โดยสมาคมวิชาชีพ

2. หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าเพื่อกำหนดมูลค่าตลาดอย่างมีเงื่อนไข

มูลค่าตลาด หมายถึงมูลค่าเป็นตัวเงินซึ่งประมาณว่าเป็นราคาของทรัพย์สินที่ใช้ตกลงซื้อขายกันได้ระหว่างผู้เต็มใจขายกับผู้เต็มใจซื้อ ณ วันที่ประเมินภายใต้เงื่อนไขการซื้อขายปกติที่ผู้ซื้อ ผู้ขาย ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวเนื่องกัน โดยได้มีการเสนอขายทรัพย์สินในระยะเวลาพอสมควรและโดยที่ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงซื้อขายด้วยความรอบรู้อย่างรอบคอบ และปราศจากภาวะกดดันทั้งนี้ให้ถือด้วยว่าสามารถโอนสิทธิตามกฎหมายในทรัพย์สินได้

3. วิธีการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

การประเมินราคาหรือการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาควรใช้วิธีคิดรายได้จากกระแสเงินสดสุทธิและทอนเป็นมูลค่าปัจจุบันด้วยอัตราคิดลด (Income Approach) โดยแบ่งเป็น 2 วิธีหลักคือ

1) Direct Capitalization Approach หรือวิธีคิดจากอัตราทุน หมายถึง กรรมวิธีในการประเมินมูลค่าทรัพย์สินเชิงเปรียบเทียบวิธีหนึ่งซึ่งพิจารณารายได้และค่าใช้จ่ายของทรัพย์สินที่ประเมินและทำการประเมินมูลค่าโดยหารรายได้สุทธิ (NOI - Net Operating Income) ด้วยอัตราผลตอบแทนเป็นร้อยละที่คาดว่าจะได้รับจากทรัพย์สิน (Capitalization Rate) กรรมวิธีนี้จะพิจารณาถึงความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างอัตราผลตอบแทนรวม (ซึ่งพิจารณาความเสี่ยงทั้งหมด) กับรายได้สุทธิปีใดปีหนึ่งเพียงปีเดียว (ซึ่งโดยทั่วไปควรจะสะท้อนถึงปีที่ทรัพย์สินได้ให้รายได้ที่ค่อนข้างมีเสถียรภาพอยู่แล้วสำหรับแหล่งรายได้จะประกอบด้วยรายได้หลายประเภทก่อนหรือหลังหักภาษีทั้งนี้ต้องพิจารณาระยะเวลาที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจในระยะเวลาอันจำกัดหรือไม่จำกัด)

2) Discounted Cash Flow Approach (DCF) หรือวิธีคิดลดกระแสเงินสด เป็นวิธีที่นิยมสำหรับการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาหลายๆ ประเภทเป็นวิธีคำนวณกระแสรายได้สุทธิ (NOI - Net Operating Income) ในอนาคตแล้วทอนเป็นมูลค่าปัจจุบันด้วยอัตราคิดลดที่เหมาะสมโดยปกติระยะเวลาในการคำนวณอัตราคิดลดจะสั้นกว่าระยะเวลาที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือระยะเวลาที่กฎหมายคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญานั้นโดยหลักเกณฑ์ดังนี้

ระยะ...

• **ระยะเวลาที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic Life)** จะคำนวณจากระยะเวลาที่เจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาคาดว่าจะได้รับตัวอย่างเช่น สิทธิบัตรยาที่มีอายุคงเหลือ ณ วันประเมิน 8 ปี ลิขสิทธิ์เพลงที่มีอายุตามวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ 9 ปี และสามารถให้รายได้จากลิขสิทธิ์นั้นตลอดไปไม่จำกัดเวลา (Perpetuity) เป็นต้น

• **ระยะเวลาที่กฎหมายคุ้มครอง (Legal Life)** ทรัพย์สินทางปัญญาตัวอย่างเช่น สิทธิบัตรที่มีระยะเวลาคุ้มครองตามกฎหมาย

• **อัตราผลตอบแทนและอัตราคิดลด** อัตราดังกล่าวมาจากข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือจากการเปลี่ยนมือระหว่างกันหรือพิจารณาจากปัจจัยความเสี่ยงของธุรกิจ หรือประเภทของทรัพย์สินนั้นซึ่งผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินต้องสามารถอธิบายที่มาที่ไปของอัตราคิดลด (Discount Rate) และอัตราผลตอบแทน (อัตราทุน – Capitalization Rate) ได้อย่างสมเหตุสมผล มีหลักฐานอ้างอิงได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม หากผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินใช้ดุลพินิจในการนำอัตราค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนทางการเงิน (WACC – Weighted Average Cost of Capital) ของกิจการมาใช้เป็นอัตราคิดลด ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินจะต้องมั่นใจว่าปัจจัยที่นำมาเปรียบเทียบสามารถแสดงให้เห็นถึงที่มาที่ไปของการกำหนดอัตราคิดลดที่เหมาะสมได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ การแปลงกระแสรายได้สุทธิเป็นมูลค่าปัจจุบันให้พิจารณาจากระยะเวลาที่เติบโตและอัตราความเสี่ยงประกอบกัน

• **การกำหนดมูลค่าสุดท้าย (Terminal Value)** ในการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาโดยวิธีนี้ต้องทำความเข้าใจต่ออายุการใช้งาน รวมทั้งศักยภาพในการประกอบการและทำกำไรในระยะยาว (มาก) แบบไม่จำกัดเวลา ซึ่งจะต้องวิเคราะห์หาคณลักษณะของทรัพย์สินทางปัญญาในประเภทนั้นๆ ว่า เมื่อได้วิเคราะห์แบบจำลองทางการเงิน หรือการจัดทำประมาณการทางการเงินของทรัพย์สินทางปัญญานั้นๆ ควรที่จะมีมูลค่าสุดท้ายหรือไม่ อย่างไร

• **การตรวจสอบทรัพย์สิน** ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินมีหน้าที่ในการตรวจสอบความมีอยู่จริงของทรัพย์สินทางปัญญาไม่ว่าจะได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้หลักประกัน เจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งข้อมูลแวดล้อมจากหน่วยงานต่างๆ ที่เหมาะสมและที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมทรัพย์สินทางปัญญา สภาอุตสาหกรรม หอการค้าจังหวัด สหกรณ์ท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อยืนยันคุณลักษณะของทรัพย์สินทางปัญญาที่ประเมินประเภทนั้นๆ โดยเฉพาะการตรวจสอบ สอบทานศักยภาพและขีดความสามารถในการหารายได้จากทรัพย์สินทางปัญญาชนิดนั้นอย่างสมเหตุสมผล มีข้อมูลสนับสนุนยืนยันได้อย่างน่าเชื่อถือ หากผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินมีข้อจำกัดในการรวบรวม ตรวจสอบข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของทรัพย์สินทางปัญญาที่ประเมินจะต้องแจ้งข้อจำกัดเหล่านั้นในรายงานอย่างชัดเจน และถือเป็นรายงานที่มีเงื่อนไขให้ผู้ให้หลักประกันใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการตัดสินใจ หากผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินกำหนดข้อสมมติฐานใดๆ ในรายงานการประเมินอันเนื่องมาข้อจำกัดดังกล่าว จะต้องอธิบายและให้เหตุผลประกอบข้อสมมติฐานเหล่านั้นในรายงานอย่างชัดเจนด้วย

• **การพิจารณามูลค่าทรัพย์สิน** ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญามีหน้าที่ในการพิจารณามูลค่าทรัพย์สินด้วยความระมัดระวัง และต้องพึงรู้ในการสรุปมูลค่าในการจำแนกมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาออกจากมูลค่ารวมในกรณีที่ทรัพย์สินทางปัญญานั้นใช้ปัจจัยการผลิตร่วมกับทรัพย์สินประเภทอื่นๆ ซึ่งใช้ตัวชี้วัดมูลค่าโดยการประมาณการจากการประกอบการ (NOI – Net Operating Income) ที่คาดหมายว่าจะเกิดจากทรัพย์สินทางปัญญานั้นอย่างใดก็ตาม หากทรัพย์สินทางปัญญาบางประเภทที่มีข้อมูลเปรียบเทียบในตลาดที่เกิดจากการเปลี่ยนมือในตลาดระหว่าง ผู้ซื้อ ผู้ขาย และสามารถกำหนดปัจจัยเปรียบเทียบได้อย่างมีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินสามารถกำหนดมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาเหล่านั้นโดยวิธีเปรียบเทียบกับราคาตลาด (Market Approach) ได้ แต่ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินจะต้องอธิบาย

และมี...

และมีข้อมูลในการวิเคราะห์สนับสนุนการเปรียบเทียบทรัพย์สินทางปัญญาที่นำมาเปรียบเทียบกับทรัพย์สินทางปัญญาที่ประเมินได้อย่างชัดเจน รวมทั้งการพิจารณาปัจจัยที่นำมาเปรียบเทียบที่มีเหตุผลสนับสนุนอย่างพอเพียง

4. ข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบการประเมินมูลค่า

เอกสารเบื้องต้นที่ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินประเภทนี้ควรจะได้รับ หรือผู้ให้หลักประกันต้องจัดเตรียมประกอบการวิเคราะห์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินควรมีอย่างน้อยดังนี้

1. เอกสารหลักฐานและรายละเอียดของทรัพย์สินทางปัญญาที่ต้องการให้ประเมินมูลค่าขอบเขตและระยะเวลาของการคุ้มครอง

2. แผนธุรกิจ (Business Plan) ของผู้ให้หลักประกัน (ควรจะเป็นแผนที่ได้รับความเห็นชอบจากสถาบันการเงินหรือแหล่งเงินทุน)

3. ประมาณการทางการเงิน

4. ผลประกอบการพร้อมข้อมูลย้อนหลัง (ถ้ามี)

5. ข้อมูลรวมทั้งเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่จำเป็นซึ่งผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบ

6. ข้อมูลยืนยันแสดงความเป็นเจ้าของ หรือผู้ที่ให้หลักประกันมีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเหล่านั้น ซึ่งอาจทำเป็นหนังสือรับรองตามแบบฟอร์มที่สมาคมวิชาชีพกำหนด หรือผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินอิสระเป็นผู้จัดทำขึ้น ลงนามรับรองโดยผู้ให้หลักประกัน

ข้อมูลทั้งหมดดังกล่าวนี้เป็นหน้าที่ของเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาหรือผู้ว่าจ้าง หรือผู้ให้หลักประกัน หรือรวมทั้งผู้รับหลักประกันแล้วแต่ความจำเป็นและแล้วแต่กรณี ต้องเป็นฝ่ายจัดหาให้ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินโดยยืนยันรับรองว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้และผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินไม่จำเป็นต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและเอกสารที่ได้แต่อย่างใด

5. รายงานการประเมินมูลค่า

รายงานการประเมินมูลค่าที่ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินจัดทำขึ้นและมอบเป็นผลงานให้แก่เจ้าของทรัพย์สิน หรือผู้ให้หลักประกัน หรือผู้ว่าจ้างจะประกอบด้วยสาระสำคัญตามหัวข้อดังนี้

(1) วัตถุประสงค์ของการประเมินมูลค่า

(2) นิยามศัพท์ต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานและเป็นศัพท์ทางวิชาการประเมินมูลค่า

(3) รายละเอียดทรัพย์สินทางปัญญาที่จะประเมินมูลค่า

(4) ขอบเขตและเงื่อนไขในการประเมินมูลค่า เช่น

- ต้องได้รับความยินยอมในการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้เกี่ยวข้อง

- ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินจะเป็นผู้กำหนดอัตราคิดลดกลับและอัตราผลตอบแทนที่เหมาะสมบนพื้นฐานทางวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

- รายได้ของกิจการในทรัพย์สินทางปัญญาที่คาดการณ์ในอนาคตจะเป็นรายได้เฉพาะในระยะเวลาที่ทรัพย์สินทางปัญญานั้นยังได้รับความคุ้มครองทางกฎหมาย

- ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินไม่จำเป็นต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่เจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาหรือผู้ว่าจ้างจัดหามาให้เพราะถือว่ามีกรรับรองว่าถูกต้องแล้ว

ความเห็น...

- ความเห็นเพิ่มเติมของผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินเกี่ยวกับการประมาณทางการเงินถือเป็นความเห็นของผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สิน (Opinion) หากในอนาคตมีการเปลี่ยนแปลงไม่ตรงกับความเห็นนั้นผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบแต่อย่างใด

- (5) คำสั่งว่าจ้างพิเศษและสมมติฐาน (ถ้ามี)
- (6) หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่า
- (7) วิธีประเมินมูลค่า
- (8) การสรุปมูลค่า
- (9) ชื่อและลายมือชื่อผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินพร้อมวันเดือนปีที่ประเมิน
- (10) ภาคผนวก (เอกสารประกอบอื่นๆ ถ้ามี)

หนึ่งในเบื้องต้นนี้ รายงานการประเมินมูลค่าจะถือว่าเป็นความลับระหว่างเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา หรือผู้ให้หลักประกัน หรือผู้รับหลักประกัน หรือผู้ว่าจ้าง หรือผู้บังคับหลักประกัน กับผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินเท่านั้นการนำไปเปิดเผยหรือใช้งานในวัตถุประสงค์อย่างอื่นไม่ว่าจะโดยรายงานต้นฉบับหรือโดยสำเนาจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินเป็นลายลักษณ์อักษร

6. การทบทวนรายงานสำหรับสถาบันการเงิน

หากสถาบันการเงิน หรือผู้ว่าจ้าง ผู้ให้หลักประกัน ผู้รับหลักประกัน ประสงค์จะให้ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาจัดทำรายงานการประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพื่อทบทวนตามวงรอบ หรือตามเกณฑ์การตั้งสำรอง รวมทั้งให้สอดคล้องกับการกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินจะต้องทบทวนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาอย่างระมัดระวัง และต้องจัดทำรายงานเต็มรูปแบบตามประกาศแนวทางและหลักเกณฑ์ฉบับนี้

7. การให้ถ้อยคำเป็นพยาน

นอกจากกรณีศาลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายมีหมายหรือหนังสือเรียกให้ไปเป็นพยานแล้ว ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินไม่จำเป็นต้องไปให้ถ้อยคำในเรื่องการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาที่ตนเป็นผู้ดำเนินการ ต่อบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดนอกจากจะมีการตกลงกันเป็นพิเศษ โดยผู้จ้าง ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินไปให้ถ้อยคำนั้น ต้องตกลงและชำระค่าใช้จ่ายในการไปให้ถ้อยคำแก่ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามความเหมาะสมเป็นการล่วงหน้า

8. ความรับผิดชอบ

ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินควรที่จะจำกัดความรับผิดชอบโดยกำหนดเป็นข้อตกลงและเงื่อนไขการรับงานในสัญญาว่าจ้างว่า ในกรณีผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือมิได้เจตนาทำรายงานการประเมินมูลค่าโดยไม่สุจริตแต่มีความผิดพลาดในรายงานการประเมินมูลค่าจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาที่ประเมินนั้น ผู้ให้หลักประกัน ผู้รับหลักประกัน ผู้ว่าจ้างหรือผู้เกี่ยวข้องที่รับไปใช้งานผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้นเฉพาะในส่วนที่เกิดจากการประเมินมูลค่าโดยตรง

สำหรับประกาศแนวทางและหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่ากิจการฉบับนี้ ให้ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินใช้เป็นข้อปฏิบัติในการประเมินมูลค่ากิจการเพื่อพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 ไม่สามารถใช้อ้างอิงเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดนอกเหนือจากที่กำหนด สำหรับแนวปฏิบัติตามมาตรฐาน จรรยาบรรณวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่ไม่ได้กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ ให้ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินถือปฏิบัติจากมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพการ

ประเมิน...

ประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยโดยอนุโลม รวมทั้งแต่ไม่จำกัดอยู่เพียงจรรยาบรรณทั้ง 6 เรื่อง มาตรฐานวิชาชีพ
เรื่องที่ 1 เรื่องที่ 2 เรื่องที่ 4 เรื่องที่ 5 เรื่องที่ 6 เรื่องที่ 9 และเรื่องที่ 12

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศมา ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2559

(นายไพฑิธ มณฑาทันธุ์)

นายกสมาคมนักประเมินราคาอิสระไทย

(นายทองวุฒิ สายแก้ว)

นายกสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย